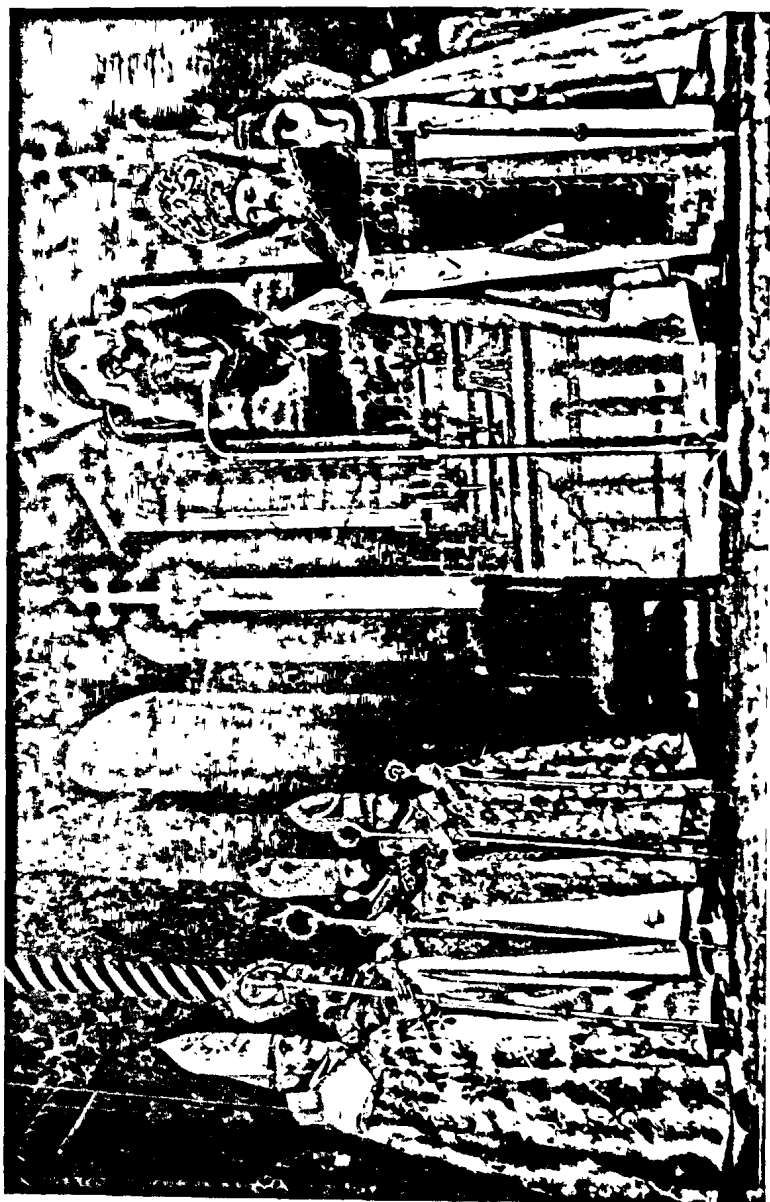

Վիճակաւ Հայրապետը եւ նորած խիսկապոստմիրը՝ Նիկէի նաւը, Յակոբ նաւը, եւ Զատէն նաւը։

ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ ՕՅՈՒՄ

Կիրակի, 7 Նոյեմբերի առաւօտեան, Ս. Էջմիածնի շրջափակը լեցնող բազմութեան աչքերը թախծաւ ակնարկով մը կը փնտռեն Նախատակաց Յաւարձաճաճ, եւ կ'ազդուին անդ կոթողացած խաչքարերուն, որոնց կրանիքեայ հպարտ սլացքը տարօրինակ հանդարտութեամբ եւ լրջութեամբ կը նայի Հայոց երկինքին:

Ժողովուրդին ուշադրութիւնը կը յափշտակուի յանկարծ վեհաբանէն դուրս եկող թափօրի երգեցողութեամբ. «Հրաշափառ Աստուած եւ միշտ բարեկեամեղ...»: Հայաստանեայց եկեղեցւոյ բարձրաստիճան եկեղեցականներու պատկանելի թափօրն է որ կ'ազդուի դէպի Տրդատայ Դուռ, առաջնորդելու համար Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Վազգէն Ա. Վեհափառ Հայրապետը դէպի Մայր Տաճար:

«Զփրկութիւն Հայաստանեայց սկզբնաւորեալ...» բառերը այլապէս սրտագրաւ շեշտով մը կը թրթռան սրտերու մէջ Լուսաւորչի եւ Տրդատի յիշատակին ներկայութեամբ, որ շարականի մը քաղցրութենէն կամ ա՛ցնայի անուշ տպաւորութենէն շա՛տ աւելի իրական եւ պիտի ըսէինք՝ շօշափելի ըլլալու աստիճան՝ թանձրակամ գոյութիւն մըն է հո՛ւն, Հայոց երկինքն տակ, Տրդատայ Դրան դիմաց եւ Միածնի լուսանիւմ Տաճարի մուտքին:

Պատկառելի թափօրը երբ կը հասնի Տաճարին դիմաց, Վեհափառ Կաթողիկոսի կողքին կ'երեւին չորս եպիսկոպոսացուները, գգնատաւորած պատարագիչի հա՛ղերձներով — Եղիշէ Ծ. Վրդ. Սիմեոնեան (Նիւ Եոթք), Յակոբ Վրդ. Վարդաճեան (Երուսաղէմ), Շահէ Վրդ. Անճւեան (Երուսաղէմ) եւ Զաւէն Ծ. Վրդ. Զինչիկեան (Ագեֆաւորիա):

Իջման Ս. Սեղա՛ն երկրպագել է հոգ, եկեղեցական դասը կը տարածուի եւ կը գրաւէ իր տեղը, մինչ Հայրապետը կը մտնէ Ս. Պատարագի:

Քառածայն երգչախումբը կը սկսի Ս. Պատարագի երգեցողութեան, եւ Վեհափառ Կաթողիկոսը կը բազմի Ս. Յովհաննէս Մկրտիչի խորանին առջեւ:

Կը կա՛նուին վկաները՝ եկեղեցական, իշխան եւ ազատ. ապա ծնրադիր ընծայեալները, խարտաւիլակ Տ. Կոմիտաս Եպիսկոպոսի առաջնորդութեամբ, կը յառաջանան դէպի Վեհափառ Կաթողիկոսի ոտքը:

Կը կոչուին, կը ձեռնադրուին եւ կ'օծուին Հայաստանեայց եկեղեցւոյ չորս իշխանները Մայր Տաճարի Աւագ Սեղանի վրայ, մեր եկեղեցւոյ յատուկ վեհափառ շուքով եւ ծէսի խռովիչ քաղցրութեամբ:

Յետոյ Վեհափառ Հայրապետը կը ներկայացո՛ղէ նորընծայ եպիսկոպոսները խառնաբաժնով, յիշելով իւրաքանչիւրի բարեմասնութիւններն ու ծառայութիւնները մեր եկեղեցւոյ եւ մեր ժողովուրդին:

Հայրապետական խօսքէն հոգ խորան կը բարձրանան հոգեւորականները՝ համարելու նորընծայները եւ շնորհաւորելու համար գանձէ:

Արարողութենէն հոգ նոյն թափօրը, որուն միացած են այժմ օտար հիւր եկեղեցականներ, կը բարձրանայ Վեհաբան, ուր, Մեծ Դանիէին մէջ, անգամ մը եւս խօսք կ'առնէ Վեհափառ Հայրապետը, յայտնելու համար իր ուրախութիւնը: Իրեն կը յաջորդեն Հայ Կաթողիկէ Կաթողիկոս-Պատրիարքը եւ ուրիշներ, խնդակցելու եւ ընդգծելու համար որ Ս. Էջմիածնի՛ր մեծ օր մը եւս արձանագրած էր իր տարեգրութեան մէջ:

ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

Ասագանի ամուսնով Աւետում, ծնած է 1917 Յուլուար 1-ին, Եղեւսիա, բնիկ Ազսերայցի ծնողներէ:

1921-ի խառնաշփոթութիւններու ընթացքին մօրը հետ փախած եւ ապաստանած է Հալէպ, ուր արդէն կը գտնուէր հայրը:

Յաճախած է Հալէպի Հայկազեան աւագանի կրթարարանը: 1926-ին ընդունուի փոխադրուած եմ Ռազգա (Տէր-Ջօր), ուր չորս տարի մնալէ ետք վերադարձած եմ Հալէպ:

Հոգ յաճախած է Կրիկեան վարժարան, որմէ ընթացաւորուելէ ետք 1932-ին: Նոյն տարուայ Նոյեմբերին ընդունուած է Նուստադէմի ժառանգաւորաց վարժարան եւ 1939-ի Յուլիս 22-ին, աւարտած ըլլալով Ընծայարանի ուսմանց ընթացքը, կուսակցութեան ձեռնադրուած է ձեռամբ Ամեն. Տ. Մեսրոպ Պատրիարք. Նշանեանի, վերակոչուելով Յակոբ արքեպիսկոպոս:

Սրբոց Յակոբեանց Վարդապետներու վարժարանէն զտնադարձուելէ ետք Եղեւսի Երեւանի Կաթողիկոսական վարժարանի, Տեսուչ Տալարանի, Մատակարար, Երեւանի եւ Երեւանի Տեսուչ Տալարանի վարժարանի եւ Ընծայարանի ինչպէս նաեւ Ժողովական:

Ն. Ս. Օ. Տ. Վարդապետ Վեհափառ Հայրապետի երեսնամեակի առթիւ կը գտնուի Մարտիրոս (Յրաքան) :

ՇԱՀԷ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԱՃԷՄԵԱՆ

Ասագանի ամուսնով Յովհաննէս, ծնած է Հալէպ 1926-ին, բնիկ Հալէպցի ծնողներէ, երկուսն ալ քահանայական սերունդէ:

Նախ ապա կրթութիւնը ստացած է տեղւոյն Հայկազեան վարժարանին մէջ, ապա յաճախած է Միսիթարեան վարժարան: Երկրորդական ուսումը շարունակած է Յերմոսեան (Փրանսական) դպրոցին մէջ:

Մատակարարութիւն կապուած եկեղեցիին՝ դպիր եւ ուրարակիր ձեռնադրուած է: Ետեւ Կրթական ծառայած է Քառասուն Մանկանց եկեղեցիի դպրարանի գլխին, հետեւած է Կրթական վարժարանի լսման դասընթացքին եւ վկայուած անկէ 1942-ին:

1943-ին ընդունուած է Անթիլիասի Դպրեվանքի Դ. Դասարանը: Ետեւ տարւան վերջը Ասագան Սարկաւազ ձեռնադրուած է ձեռամբ լուսաւորի երկուսն Որդեպետական: 1947-ին, յաւարտ Դպրեվանքի Խորհրդայն ուսման, կուսակցութեան ձեռնադրուած է եւ վերակոչուած՝ Շահէ արքեպիսկոպոս:

Երջանկայիշատակ Գարեգին Կաթողիկոս Յովնէփեան յարմար դատած է անհիշապէս զինք զրկել Պրիւսի (Պելլիքա) իրրեւ Նուստադէմի անկէ, հետեւելու համար քիւզանդադիտութեան:

1949-ին աւարտած է համալսարանական գոյգ դասընթացքներ՝ պատկառարար փիլիսոփայութեան եւ գրականութեան տիւրապով:

1950-ին վերադարձած է Անթիլիաս, ուր ծառայած է իրրեւ Դպրեվանքի ուսուցիչ եւ Դիւանապետ մինչեւ 1956: Նոյն տարիներուն երբեք եւ Հայ եկեղեցւոյ պատմութեան դասեր տեսնողն է Համագայի ձեռնադրուած աւ Վ. Ք. Միսիթարեան ձեռնադրուած վարժարանէն ճերս:

1960-ին ընդունուած է Երեւանի Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութեան, ուր կը վարէ Դիւանապետի եւ Կաթողիկոս Տեսուչի պաշտօնները: